

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoCsp/37/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120289496
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:6120289496.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a členov Mgr. Fedora Benku a Mgr. Kataríny Arnouldovej, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, Pajštúnska 5, Bratislava, zastúpený splnomocnencom: Remedium Legal, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovanému: G. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX, o zaplatenie 3.453,30 eur, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 3. mája 2021, č.k. 22Csp/28/2020-176, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. a v súvisiacom výroku III. potvrdzuje.
- II. Žalovaný nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom napadnutým odvolaním určil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 583,46 eur s 8% ročným úrokom z omeškania od 18.12.2018 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.), vo zvyšku žalobu zamietol (výrok II.) a žalovanému nepriznal náhradu trov konania (výrok III.). Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica, postúpenou Okresnému súdu Galanta dňa 02.11.2020, domáhal na žalovanom zaplatenia sumy 3.453,30 eur pozostávajúcu z istiny 1.933,30 eur, riadneho úroku vo výške 1.343,28 eur a z úroku z omeškania vo výške 176,72 eur. Zároveň žiadal priznať úrok z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 1.933,30 eur od 18.12.2018 do zaplatenia. Dôvodil, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 17.12.2018 uzavretej medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., Bratislava ako postupcom a žalobcom postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 16.01.2013 zmluvu č. 5037345283, na základe ktorej poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovení Obchodného zákonníka i zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť, a tak postupca podaním zo dňa 12.07.2018 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 11.07.2018. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní vydal dňa 14.05.2020 platobný rozkaz sp. zn. 9Up/682/2020, ktorým vyhovel žalobe v plnom rozsahu. Platobný rozkaz sa však nepodarilo žalovanému doručiť do vlastných rúk. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril. Žalobca uviedol, že žalovaný čerpal finančné prostriedky v celkovej výške 2.000 eur, z ktorej sumy uhradil sumu v celkovej výške 1.416,54 eur. Z úhrad žalovaného bola na istinu započítaná suma 66,70 eur, na poplatky suma 386,15 eur, na riadny úrok suma 907,52 eur a na úrok z omeškania suma 56,17 eur. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré sa však strany sporu nedostavili, preto vec prejednal bez ich prítomnosti. Súd vykonaným dokazovaním zistil, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili dňa 16.01.2013 zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému splátkový úver 2.000 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 84 mesačných splátkach vo výške 48,75 eur. Splatnosť prvej splátky bola

určená dňa 25.02.2013, periodicita splátok k 25. dňu v kalendárnom mesiaci, termín konečnej splatnosti úveru 25.01.2020. Úroková sadzba bola dojednaná fixná vo výške 17,90% ročne, RPMN 24,29% ročne, priemerná RPMN 19,37% ročne, celková čiastka spojená s úverom bola v zmluve uvedená vo výške 3.941 eur. V zmluve sú uvedené predpoklady použité na výpočet RPMN nasledovne: úver bol poskytnutý okamžite a v plnej výške, dlžník bude plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách uvedených v úverovej zmluve, dohodnutý typ a výška úrokovej sadzby platí za predpokladu, že dlžník počas celého obdobia trvania úverového vzťahu splní podmienky pre poskytnutie zľavy z úrokovej sadzby uvedené vo Zverejnení. V článku II bod 1. zmluvy je uvedené, že dlžník je povinný banke platiť poplatky, a to spracovateľský poplatok vo výške 79 eur, za správu úveru 2,99 eur mesačne, za poistenie 1,65 eur mesačne. V časti II bod 1. a 2. zmluvy je uvedené, že dlžník má záujem zabezpečiť plnením z tohto poistenia pohľadávku banky a že žiada poistenie v rozsahu rozšírený súbor poistenia. Právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť pohľadávky listom zo dňa 12.09.2018. Následne došlo k postúpeniu pohľadávky zmluvou o postúpení pohľadávky uzavretou medzi Slovenskou sporiteľňou, a. s. a žalobcom. Právne súd vec posúdil podľa § 524 ods. 1 a 2 OZ, § 497 Obchodného zákonníka, § 52 OZ, § 1 ods. 2, § 2 písm. g), h), i) a l) a § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 písm. b) a d) zákona o spotrebiteľských úveroch, podľa § 517 ods. 2 OZ, § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žaloba bola podaná čiastočne dôvodne. Bolo preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 16.01.2013 uzatvorená zmluva o splátkovom úvere, na základe ktorej bol poskytnutý žalovanému úver 2.000 eur. Je nepochybné, že ide o zmluvu spotrebiteľskú, je preto potrebné aplikovať právne normy spotrebiteľského práva, najmä ustanovenia OZ § 52 a nasl. a zákon o spotrebiteľských úveroch. Predmetný úver je potrebné z ohľadu nesprávne uvedenej RPMN považovať za bezúročný a bez poplatkov. Podľa zmluvy mal žalovaný zaplatiť 84 splátok, výška splátky bola 48,75 eur, celková čiastka, ktorú musí žalovaný ako spotrebiteľ zaplatiť, je 4.095 eur. V zmluve je však uvedené, že celková čiastka je iba vo výške 3.941 eur. Čo sa týka argumentu žalobcu, že považuje výšku RPMN za správnu, nakoľko od výšky jednotlivých splátok treba odpočítať cenu poistenia 1,65 eur s tým, že následne posledná splátka je vo výške zostatku úveru v zmysle obchodných podmienok bod 5.5.3., sa súd nestotožnil. Aj v prípade, ak by uznal argument žalobcu, že od splátky je potrebné odpočítať poistenie, predstavovala by celková výška, ktorú musí žalovaný zaplatiť, sumu 3.956,40 eur, t. j. sumu o 15,40 vyššiu, ako je suma uvedená v zmluve. Pri výpočte RPMN ovplyvňuje jej výšku celková výška nákladov spotrebiteľa. Keďže veriteľ pri výpočte vychádzal z nesprávnej výšky nákladov, bola aj RPMN nesprávne vypočítaná, a to v neprospech spotrebiteľa, čo má za následok, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Súd má zároveň za to, že v prípade, ak má byť niektorá zo splátok dlžníka iná, ako je výška splátky uvedená v zmluve, má byť výška takejto splátky jasne a zrozumiteľne uvedená priamo v zmluve. V zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch mal žalovaný na poslednej splátke uhradiť nižšiu sumu, podľa toho, čo uviedol žalobca, ako bola v zmluve uvedená splátka, a to 31,70 eur bez poistenia. O tejto skutočnosti však žalovaný nemal zo zmluvy žiadnu vedomosť, žalovaný by tak na poslednej splátke zaplatil viac, keďže podľa zmluvy mal platiť 48,75 eur mesačne. Súd má za to, že výšku splátok je potrebné špecifikovať priamo v zmluve, a keď sa výška splátok líši, je potrebné to v zmluve uviesť s tým, že nestačí odkaz na obchodné podmienky. Navyše, pokiaľ bola súčasťou mesačnej splátky aj platba poistného, táto skutočnosť mala vyplývať zo zmluvy. Spotrebiteľovi by malo byť zrejmé, aká je výška mesačnej splátky a či je v tejto sume zahrnuté aj poistné, najmä ak podľa žalobcu poistné nebolo zahrnuté do celkových nákladov spotrebiteľa. Pri takýchto zmätočných údajoch uvádzaných v zmluve si spotrebiteľ v žiadnom prípade nemohol spočítať, ako sa žalobca mylne domnieva, aká bude skutočná suma, ktorú má veriteľovi uhradiť. Zároveň súd má za to, že RPMN nebola správne vypočítaná aj z dôvodu, že právny predchodca žalobcu nezahrnul do nákladov aj splátky poistného. Súd je názoru, že žalovaný nemal v zmluve na výber, či poistenie prijať alebo nie, keďže súčasťou zmluvy je aj predtlačené vyhlásenie dlžníka v časti II bod 1. a 2. zmluvy, že tento má záujem zabezpečiť plnením z tohto poistenia pohľadávku banky a či žiada poistenie v rozsahu rozšírený súbor poistenia. Súd má za to, že náklady na poistenie ako doplnková služba mali byť súčasťou nákladov zahrnutých do výpočtu RPMN. Dlžník podpisoval informáciu o spotrebiteľskom úvere v deň, kedy bola podpísaná aj samotná zmluva o úvere. To znamená, že veriteľ spotrebiteľa v dostatočnom časovom predstihu pred uzatvorením zmluvy o úvere tak, ako to vyžaduje ust. § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch neinformoval o spotrebiteľskom úvere a jeho podmienkach. Vzhľadom k tomu, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, žalobca má nárok len na vrátenie sumy zodpovedajúcej rozdielu medzi právnym predchodcom žalobcu poskytnutými finančnými prostriedkami a tým, čo žalovaný uhradil. Súd vzhľadom na uvedené zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 583,46 eur (2.000 eur - 1.416,54 eur), keďže žalovaný čerpal finančné prostriedky vo výške 2.000 eur a uhradil sumu 1.416,54 eur. Nakoľko

sa žalovaný dostal do omeškania s plnením svojich povinností, súd priznal žalobcovi nárok na zákonný úrok z omeškania z dlžnej sumy dňom nasledujúcim po postúpení pohľadávky. Vo zvyšnej časti žalobu žalobcu vzhľadom k uvedeným skutočnostiam zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalovanému náhradu trov konania nepriznal, vychádzal z toho, že žalobca sa domáhal zaplataenia 3.453,30 eur, úspešný bol len čo do zaplataenia 583,46 eur, z čoho vyplýva, že nárok na trovy konania by mal podľa pomeru úspechu vo veci žalovaný, ktorému však žiadne trovy nevznikli, v konaní si ich neuplatnil, preto mu ich súd nepriznal.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie v zákonom určenej lehote, v časti, v ktorej súd žalobu zamietol (o zaplataenie 2.869,84 eur s príslušenstvom), podáva žalobca odvolanie z dôvodu, že súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval svoje procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sa rozumejú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe. Do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Na účely tohto zákona sa rozumie celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Podľa časti I. článok III. bod 3 žalovaný svojim vlastnoručným podpisom na zmluve potvrdil, že sa pred uzatvorením zmluvy oboznámil s VOP, úverovými podmienkami, sadzobníkom a podmienkami určenými zverejnením, súhlasil s nimi a zaviazal sa ich dodržiavať. Podľa časti II. zmluvy žalovaný požiadal o poisťenie úveru. Podľa časti I. článok II. bodu 1 zmluvy sa žalovaný zaviazal mesačne uhrádzať poplatok za poisťenie úveru vo výške 1,65 eur. Podľa bodu 5.5.3 obchodných podmienok výška poslednej splátky bude tvorená zostatkom pohľadávky banky. Celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom predstavujú sumu vo výške 3.941,- eur, ktorá pozostáva konkrétne zo všetkých predpísaných úrokov a poplatkov v súlade s § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobca v tejto súvislosti poznamenáva, že poplatok za poisťenie je vyňatý zo zahrnutia do celkových nákladov spotrebiteľa, nakoľko žalovaný nemusel uzavrieť túto doplnkovú službu, aby získal spotrebiteľský úver, alebo aby ho získal za ponúknutých podmienok. Výška poslednej splátky predstavovala sumu 31,70 eur. Pri výpočte celkových nákladov žalovaného spojených so spotrebiteľským úverom s ohľadom na vyššie uvedené postupca postupoval nasledovne: 83 splátok x 47,10 eur (mesačná splátka bez poisťného) = 3.909,30 eur, 3.941 eur - 3.909,30 eur = 31,70 eur, čo je výška poslednej splátky, 47,10 eur - 31,70 eur = 15,40 eur, čo je rozdiel medzi pravidelnými 83 mesačnými splátkami a poslednou 84. splátkou. V zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch sa pri výpočte RPMN zohľadňuje výška poskytnutého úveru 2.000 eur, 84 mesačných splátok splatných vždy k 25. dňu v mesiaci a výška poslednej splátky 31,70 eur, pričom výška splátky je bez poplatku za poisťenie 47,10 eur, a vyjde tak ročná percentuálna miera nákladov 24,29%. Žalobca považuje výpočet postupcu v časti celkových nákladov ako aj v časti ročnej percentuálnej miery nákladov za správny a zákonný, vykonaný na základe príslušných zákonných ustanovení, na základe čoho nemožno podľa neho úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Sankcia bezúrokovosti a bezpoplatkovosti úveru sa za uvedeného skutkového stavu javí vo vzťahu k veriteľovi ako neprimerane prísna. Spotrebiteľ bol v zmysle požiadavky Zákona o spotrebiteľských úveroch zrozumiteľne informovaný o tom, kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti, ktoré mu vyplývajú zo zmluvy. Súdny dvor Európskej únie vo svojom rozhodnutí vo veci C 42/15 judikoval, že porušenie povinnosti veriteľa môže byť podľa vnútroštátnej právnej úpravy sankcionované zánikom nároku veriteľa na úroky a poplatky, avšak takáto sankcia je primeraná len pri takom porušení povinnosti veriteľa, ktoré môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Za primerané by sa však nemalo považovať, ak pre neuvedenie niektorých náležitostí, ktoré svojou povahou nemôžu mať vplyv na schopnosť dlžníka posúdiť rozsah svojho záväzku sa bude v súlade s vnútroštátnou úpravou uplatňovať sankcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, čo bude vyvolávať voči veriteľovi závažné následky. Na podporu tejto argumentácie poukázal na rozsudok Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 3Co/232/2019, Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 43CoCsp/16/2021. Žalobca ďalej uviedol, že považuje za rozporné s právom na spravodlivý súdny proces, pokiaľ súd v pomyselnej roli advokáta vyhľadáva dôkazy v mene spotrebiteľa a spochybňuje skutkové tvrdenia žalobcu, nakoľko takéto konanie súdu významným spôsobom presahuje rámec ustanovenia § 295 CSP, ktoré ani v spotrebiteľskom spore nedáva priestor

na dokazovanie nesporných skutkových tvrdení. Tu poukázal na uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica, 43CoCsp/40/2020, Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 11Co/295/2019, Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 17CoCsp/52/2020. Náležitosti spotrebiteľskej zmluvy sú skutkovými tvrdeniami, ktoré v časti RPMN a celkových nákladov spotrebiteľa neboli rozporované, t.j. žalovaný nepoprel a ani len netvrdil, že tieto náležitosti splnené neboli. Navrhol rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti zmeniť a žalobe v celom rozsahu vyhovieť a priznať mu trovy prvoinštančného i odvolacieho konania.

3. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP) oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozsudku súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťal (§ 355 ods. 1 CSP) po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP) s prihliadnutím ex offa na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP) súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP) a dospel k záveru, že odvolacie námietky uplatnené žalobcom nie sú dôvodné.

4. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 22Csp/28/2020 je určenie povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 1.933,30 eur istinu, sumu 1.343,28 eur riadny úrok, sumu 176,72 eur úrok z omeškania a 8% úrok z omeškania ročne zo sumy 1.933,30 eur od 18.12.2018 do zaplatenia titulom nedoplatku zo zmluvy o splátkovom úvere, ktorú uzavrel dňa 16.01.2013 právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s. Bratislava ako veriteľ so žalovaným ako spotrebiteľom.

5. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správneho postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý žalobu v časti o zaplatenie sumy 2.869,84 eur s príslušenstvom zamietol z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru žalovanému.

6. Odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, pričom má za to, že súd vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre posúdenie žalobou uplatneného nároku, jeho výsledky správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach a dospel k správnym skutkovým zisteniam, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobou uplatneného nároku a pretože odvolací súd zdieľa i právne závery prvoinštančného súdu vo veci, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil, s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP odvolací súd odkazuje na správne písomné vyhotovenie napadnutého rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na odvolacie argumenty nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvoinštančného súdu odchýliť, keď odvolateľ neuviedol žiadne relevantné skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nebol vysporiadal a ktoré by boli spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozsudku.

7. K odvolacím námietkam odvolací súd udáva, že sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Pokiaľ sa týka celkovej čiastky uvedenej v zmluve vo výške 3.941 eur, tak táto je uvedená zmatečne a nesprávne. V súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch výšku celkovej čiastky tvorí výška poskytnutého úveru a celkové náklady, ktoré tvoria všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť. Zo zmluvy vyplýva výška splátky, ktorú mal žalovaný platiť 48,75 eur a počet splátok 84. Teda celková čiastka podľa údajov uvedených v zmluve by mala byť 4.095 eur. Ak by sa počítala výška splátky bez poplatku za poistenie 1,65 eur mesačne, bola by v sume 47,1 eur, čo je pri 84 splátkach celková suma 3.956,4 eur. V zmluve je však uvedená suma 3.941 eur, v ktorej je podľa vyjadrenia žalobcu zohľadnená aj nižšia suma poslednej splátky. Rozdiel v celkovej čiastke uvedenej v zmluve a po jej vypočítaní z údajov uvedených v zmluve je však nízky a nemohol ovplyvniť rozhodnutie spotrebiteľa ohľadne jeho schopnosti úver splácať, avšak tento údaj je zavádzajúci. Veriteľ však pri podpise zmluvy mal vedomosť o výške poslednej splátky, tak mal túto uviesť do zmluvy. Celková čiastka je uvedená nesprávne a zavádzajúco, pretože žalovaný pokiaľ by dodržal podmienky zmluvy tak by reálne zaplatil viac ako má uvedené v zmluve. Pokiaľ sa týka RPMN, tak odvolací súd má za to, že táto je v zmluve takisto uvedená nesprávne, lebo spotrebiteľ si ju nemohol v čase uzavretia zmluvy skontrolovať. Pri RPMN musia byť uvedené všetky predpoklady použité na jej výpočet. Nemusí obsahovať matematický výpočet, ale musí obsahovať všetky údaje potrebné pre jej výpočet. Zo zmluvy však nevyplýva, že pri RPMN sa nezapočítava poplatok za poistenie do výšky splátky a tiež, že posledná splátka je v inej výške. Žalovaný pri podpise zmluvy nepoznal výšku poslednej

splátky, celkové náklady mal uvedené nesprávne, no pri RPMN by mali byť zo zmluvy zrejme všetky údaje, ktoré je treba dosadiť do vzorca pre jej výpočet, avšak pri podpise zmluvy žalovaný zo zmluvy tieto údaje nepoznal. Z toho dôvodu odvolací súd považoval výšku RPMN za uvedenú nesprávne, zmätočne a preto správne súd prvej inštancie úver posúdil ako bezúročný a bez poplatkov.

8. Vzhľadom k všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietnutom výroku a súvisiacom výroku o nároku na náhradu trov konania podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

9. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP. Z obsahu spisu vyplýva, že v danom prípade bol žalovaný v odvolacom konaní plne úspešný, avšak zároveň bol pasívny, nevykonal žiadny procesný úkon, náhradu trov konania si neuplatnil ani nevyčísľil a podľa obsahu spisu mu ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli. Odvolací súd preto s použitím základných princípov článku 4 ods. 2 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

10. Uvedený rozsudok bol v senáte prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, prípadne má možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).